

PRVI SLOVENSKI GLASBENI FESTIVAL
V LJUBLJANI OB PROSLAVI
60LETNICE GLASBENE MATICE LJUBLJANSKE

V TOREK, DNE 10. MAJA 1932

VOKALNO-
INSTRUMENTALNI KONCERT

ŠOLE

GLASBENE MATICE LJUBLJANSKE
OB PRILIKI 50LETNIGE NJENEGA DELOVANJA

ZAČETEK TOČNO OB 20. URI
UNIONSKA DVORANA

S P O R E D

1.) <i>Anton Dvořak:</i>
<i>Stanko Premrl:</i>
<i>P. Hugolin Sattner:</i>

<i>Emil Adamič:</i> | Prstan.
Jezus je majhen.
Dedek Krim.
Gorska pripovedka.
Izpraševalnica. | }
Izvajajo
gojenke in gojenci
„Mladinskega zbora“. |
| 2.) <i>Emil Adamič:</i>

<i>Vasilij Mirk:</i>
<i>Emil Adamič:</i> | Ah, zvonijo.
Dudeldajčki.
Jutranji zvon.
Posmehulja neumiti deklici. | |

*

- 3.) *Jos. Seb. Bach:* Koncert za 4 klavirje v a-molu s spremljevanjem godalnega orkestra.
 Allegro.
 Largo.
 Allegro vivace.
 Izvajajo gojenci tečaja za klavirski ansambl:
 I. klavir: Trost Milena.
 II. klavir: Dermelj Mirko.
 III. klavir: Leskovic Leopoldina.
 IV. klavir: Jelenc Olga.

- 4.) *Anton Dvořak:* Slovanski plesi v c-duru, op. 46, št. 1.
 Izvajajo gojenci tečaja za klavirski ansambl:
 I. klavir: Šturm Franc — Šmidt Erika.
 II. klavir: Sodnik Zorka — Šantel Dušana.
 III. klavir: Koch Romana — Primc Olga.
 IV. klavir: Zajc Anica — Stare Rizanda.

*

- 5.) *Karel Jeraj:* Trije jugoslovanski napevi.
 Tamo daleko. Srbski napev v obliki preludija.
 Zelena dobrava. Medjimurski napev.
 Ti si urce zamudila. Slovenski napev v obliki meditacije.
- 6.) *Job. S. Svendsen:* Švedske narodne popevke.
 „Da gamla, du frisca, du fjellhoga Nord.“
Wolf. Amad. Mozart: Trije plesi za mali orkester.
 Izvajajo gojenci orkestralnega tečaja.

.....

Prof. Viktor Šonc vodi mladinski zbor.
 Prof. drž. konservatorija Karel Jeraj vodi klavirski ansamblski in orkestralni tečaj šole Glasbene Matice.

Anton Dvořak: Prstan.

Godba le igray,
lep je čas sedaj,
saj nevesta pojdem
na ljubimca kraj!

Konjča bela ta
vprezite oba!
Toda svatje vi
predragi ne čakajte mi!

V izbico hiteti
ondi moram vzeti
zlati prstan svoj.

Skrinja tam stoji,
v nji na dnu leži.
Tja sem položila
druga še darila
iz ljubezni dni.

Zlati prstan moj
na dnu tam leži.
Godba le igray,
lep je čas sedaj!

Stanko Premrl: Jezus je majhen.

Jezus je majhen,
ne more hoditi,
Marija ga mora
v naročju nositi.

Mater Marijo
roke bolijo,
a tisočkrat huje
boli jo srce:

Ona že sluti
veliko gorje,
ona že vidi
prebite roke,

svojega sina
prebite roke,
svojega sina
krvavo srce.

P. Hugolin Sattner: Dedek Krim.

(Utva.)

Dedek Krim puha dim,
da zavite vse stezice
in ceste so v megle,
čeprav Rožnik,
ta pobožnik,
znani s stolpa že poldne.

Ali pride čas ta,
da se nam rodi junak,
oj, junak, tak in tak,
tak in takšen...
Mama, kakšen?

No, da, takšen,
da bo dedku pipo vzel,
več kaditi ne bo smel,
in takrat bo že zarana
v solnčni gloriji
vsa Ljubljana
tja do Šmarne gore,
samo solnce in še črez.
Mama! Mama! Ali res?

P. Hugolin Sattner: Gorska pripovedka.

(Utva.)

V gori biva stric bogat,
v gori biva stric košat,
pa se nihče zanj ne zmeni,
do jeseni.

A v jeseni deca z doma,
v goro roma strica obiskat —
takrat striček se odkrije

in obrije
in razmeče svoj zaklad.

Sreča v gori deco Mara,
sitna stara, na pol kara,
na pol bara:
Kaj pa iščeš tod svojat?
Veste, ljuba botra Mara:
Mi smo prišli kostanj brat!

Emil Adamič: Izpraševalnica.

Hej pastirci, dam ženimo!
Še pasimo, še pasimo!
Kaj bomo delali?
Lešnike tolkli.
Kje je pa kladivo?
Tam za grmom.

Kje pa je tisti grm?
Koza ga je snedla.
Kje pa je koza?
V vodo je skočila.
Kje je pa voda?
Golobčki so jo spili.

Kje so pa golobčki?
Gospoda jih je snedla.
Kje je ta gospoda?
Vrh Grintovca je šla
in doli je skočila,
kosti si polomila,
di-draj-la la la la.

Emil Adamič: Ah, zvonijo.

(Bogomila.)

Ah, zvonijo,
pa komu tako lepo?
Moje rože,
mlade rože,
danes smrtno pot gredo.

Tihe sapice jesenske
jim zavele so z dobnav,
rosnosolzna vsa je trava,
zadnji diha jim pozdrav.

Emil Adamič: Dudeldajčki.

Prišli trije so možički,
z dudel-didel-daji,
in se nastanili v vasi
tam ob cestni graji.

Eden jo na meh je rezal,
drugi v trombo pihal,
tretji pa z debelim basom
je poprek odrihal.

Ej, to bilo je veselje
teh treh dudeldajev,
vsi ljudje so k njim drveli
iz vseh bližnjih krajev.

Prišli trije so možički,
trije dudeldajčki,
mi pa smo krog njih skakali
kakor mladi zajčki.

Vasilij Mirk: Jutranji zvon.

Din-don, din-don,
dingl-don, din-don
v mlado jutro
poje zvon,
din-din
v mlado jutro
poje zvon
din-din, din-don.
Zlato solnce izza gore
že zbudi zaspane štore
in iz postelje jih meče
ter za nos na vrt jih vleče.

Glejte, glejte o zaspanci,
vse je živo: polja, klanci.
Ptiček se na veji ziba,
krave že vrhu hriba,
vse je živo: polja, klanci,
glejte, glejte, o zaspanci.

A tam gori prav visoko
Bog grozi s pravično roko:
„Niti vode niti kruha
ne bo danes za lenuha!“

Emil Adamič: Posmehulja neumiti deklici.

(Narodna.)

Strgana kalupica,
solnce notri sije,
dekle je umazana,
se nikdar ne vmije.

Prka, prka peva,
strgana mareva.
Dekle je umazana,
se nikdar ne vmije.

Strgana kalupica,
solnce notri sije,
dekle je umazana,
se nikdar ne vmije.

Eni Adamci: Dudačkica

Prvi vsi so srečni,
drugi žalostni,
tudi tretji v svet
tudi so srečni.

Prvi vsi so srečni,
drugi žalostni,
tudi tretji v svet
tudi so srečni.

Prvi vsi so srečni,
drugi žalostni,
tudi tretji v svet
tudi so srečni.

Prvi vsi so srečni,
drugi žalostni,
tudi tretji v svet
tudi so srečni.

Veseli Mihi: Jutraji svon

Prvi vsi so srečni,
drugi žalostni,
tudi tretji v svet
tudi so srečni.

Prvi vsi so srečni,
drugi žalostni,
tudi tretji v svet
tudi so srečni.

Eni Adamci: Pevncharis nemni daktica

Prvi vsi so srečni,
drugi žalostni,
tudi tretji v svet
tudi so srečni.

Prvi vsi so srečni,
drugi žalostni,
tudi tretji v svet
tudi so srečni.